

Ældste Adilson
de Paula Parrella

De Halvfjerds

»Min Frelser elsker mig« (Børnenes Sangbog, s. 42)

Min familie bor i São Paulo i Brasilien. På den anden side af vores gade var der en skov med mangrovetræer. Mangrovetræer vokser ved floder, som løber mellem deres rødder. Jorden er meget mudret.

Mange mennesker bygger huse på den mudrede grund. De banker store pæle ned i muddret. Så bygger de deres huse oven på dem. Men når det regner, løber floden over. Og vandet kommer ind i husene. Så har folk ikke noget sted at sove om natten.

Når det skete, inviterede min far dem allesammen indenfor hos os. Sommetider var vi 15 personer! Han førte dem ind i vores stue og gav dem tæpper. Mor lavede noget at spise til dem. Så sov de i vores hjem til næste dag.

Det skete mindst tre eller fire gange. Jeg husker, at jeg tænkte, at det ikke var mange, der ville tage fremmede ind. Min far lod folk, som vi knap kendte, sove i vores hus! Men så tænkte jeg, at de ikke havde andre steder at være.

Mine forældre gjorde altid noget for at hjælpe andre. Men deres tjeneste bestod af mere end at hjælpe og give. Der blev vist kærlighed til vores naboer, selvom vores naboer ikke var nogen, vi kendte ret godt.

Vi bør række ud til folk i nød. Vi bør hjælpe dem med alt, vi kan. Vi bør ikke begrænse, hvad vi gør for at hjælpe folk. Vi kan give husly og af vores midler. Vi kan bruge af vores tid. Vi kan dele vores kundskab om vor himmelske Fader og Jesus Kristus, især i denne juletid. ■

